

Todi hevur vunnið sær lyklapláss

Føroyska álopsessið hevði týðandi leiklut í vinstru síðu, tá FCK og Celtic spældu 2–2 í Parkini

FCK hevur fingið nýggjan venjara. Tá nýggjur venjari kemur í eitt felag, er tað altíð spennandi at síggja, hvat hann heldur um teir einstøku spælارarnar. Roy

Hodgson er ikki hvør sum helst. Bretin hevur m.a. verið venjari í Svørki, Italia og Sveis, og hann hevur verið við til at vunnið nógv. Nú er hann í FCK, og um

vit skulu meta út frá fyrireikingunum til nýggja kappingarárið, sum tað verður farið undir í hesi vikuni, so heldur nýggi venjarin nógv av Toda Jónsson.

Todi Jónsson tykist trívast vel á miðvallar-plássinum í 4-4-2 skipanini hjá Roy Hodgson

Todi Jónsson tykist trívast vel á miðvallar-plássinum í 4-4-2 skipanini hjá Roy Hodgson

Todi Jónsson tykist trívast vel á miðvallar-plássinum í 4-4-2 skipanini hjá Roy Hodgson

Todi hevur verið við í millum teir fyrstu ellivu í øllum venjingardystunum. Hodgson nýtir 4–4–2 leikháttin, og hann hevur fyrri tað mesta brúkt Toda Jónsson á ytsta miðvallarplássinum í vinstru.

Todi hevur skorað fleiri mál í venjingardystum móti veikari liðum. Síðsta kappingarár var stóri leikluturin hjá fremsta málskjúttanum á føroyska landsliðnum at leggja upp til teir fremstu, og tá FCK í síðstu viku í Parkini spældi ímóti skotska stórfelagnum Celtic, var tað aftur leikluturin hjá Toda at leggja upp.

Millum teir 6066 áskoðararnar vóru fleiri føroyingar. Teir sóu Toda spæla teir fyrstu 67 minuttimar. So varð hann avloystur av Thomas Thorninger. Tá var stóðan 2–1 til FCK. Úrslitið gjordist 2–2.

Celtic javnaði til 2–2, tá tað restaðu níggju minuttir.

Mark Burchill skoraði bæði málini hjá skotunum. Teir hava í summarsteðginum keypt Chris Sutton frá Chelsea. Fyrrverandi málslúkurin í Blackburn, sum eisini hevur verið á eingilska landsliðnum, gjørdi púrt einki um seg í London. Nú fara hann og annað stórfealagið í Glasgow at royna samstarv. Men Chris Sutton var ikki við í Parkini.

Leikluturin hjá Toda

Tá eitt korter var farið hóskvøldið skoraði norskí álopsmaðurin hjá FCK Harald Brattbakk til 1–0. Fimm minuttir seinni fekk FCK aftur mál, men dómarin kollðømdi málið, tí hann helt, at Todi Jónsson hevði verið í so harðligur móti málverjanum hjá Celtic.

Í 38. minutti økti norskí álopsmaðurin til 2–0. Hesa ferðina átti Todi Jónsson alt uppleggið sum tað var. Hann sneiddi fleiri av og rann frá øllum í vinstru, og so smekkaði hann flatt innfyri. Harald Brattbakk var fyrstur á og takklaði innleggið í kassan.

Tveir minuttir seinni hevði Todi góða skotroynd av

brotsteigarmarkinum. Suðurafríkanarin Zuma, sm í fjór fyrri tað mesta var í álopinum, var hesa ferð yttstur á miðvøllinum í høgru. Hann legði væl innfyri. Todi smekkaði til, men málverjin kom væl niður og bjargaði.

Tríggjar minuttir eftir steðgin var um repðið, at Harald Brattbakk gjørdi hattríkk. Todi Jónsson lyfti hegnisliga framum verjuna, álopsmaðurin gjørdist púra leysur, men tá hann setti framvið málverjanum, sum kom út ímóti, fór bólturin við síðuna av málinum.

Fyrsri dysturin hjá FCK í nýggja kappingarárinum verður sunnudagin í Parkini. Tá fáa teir vitjan av nýggja felagnum í superliguni Haderslev. Talan verður um fyrstu royndina nakrantíð hjá suðurjúttska liðnum í bestu deildini. FSC má finna seg í, at teir verða roknaðir sum stórfavorittar.

Tey seinnu áriní hevur tað verri enn so altíð gingið, sum teir í FCK hava vónað, og sum onnur hava roknað við. Sunnudagin fæst fyrsta ábendingin um, um Roy Hodgson hevur megnað at sett viljan at vinna í allar spælارarnar. jh

Viðmerking

Hatta var ikki ein takkling for h...

Tá ið tað frættist úr Geneve, at Jugoslaviski fót bóltsrísín, Reyða Stjørna, fór at koma til Føroyar at leika Champions League dyst móti greiðuvinnarum úr Klaksvík, fór so smátt ein afturvendandi longsul at spæla sær í eini glataðari fót bóltssál.

Einaferð var tað...

Partar av oyggjunum eru so smátt aftur famir at merkja vatnrotið, men vit kunnu við stórum bóktavum siga, at nógv vatn er runnið í ána í føroyska fót bóltshheiminum, síðani tvøroyrarmenn stovnaðu Tvøroyrar Bóltfelag fyrri meira enn hundrað árum síðani.

Einaferð vóru tað grúsvallir, so kom graslíkið og til síðst náttúrugivna grasið. Besta spæliplássíð, eg sum smádrongur visti um. Á grasfløtunum nógvu hermdu vit eftir fót bóltstjórnumum. Í hugaheiminum fyrigyklaðu vit okkum, hvussu Cruyff, Beckenbauer, Pele og aðrir gjørdu, tí fáar ella ongar rullandi myndir vóru at herma eftir. Onkur hissini brot av onkrum smalfilmi høvdu fest røtur. Heldur var tað lurtitáli við frásagnunum úr Englandi og danska ítróttarblaðið, ”Alt om Sport”. Føroyskir fót bóltisleikarar riggaðu eisini framúr væl sum stjórnu í bamasinni okkara. TB leikarar stóðu fremstir.

Nakrar eru ferðirnar av Sandi við báti til Tvøroyar at hyggja eftir dysti, serliga teir millum TB og HB. Hendrik Thomsen var so avgjørt ein av stjórnumum. Málverjin Gordon Hofgaard ein onnur. Flott mynd av meksíkanska landsliðs-málverjanum var einferð at síggja í Alt om Sport. Í leysum lofti, í fullari longd heilt uppi í málhorninum, væl tikið!! Gamaní, hetta var ivaleyst ein góð bjarging, men eg og hin smádrongurin ívaðust onga løtu í, at Gordon sum onki hevði megnað at tikið sama skot. Hví í allari víðu verð skuldi ein málverji úr Meksiko vera betri enn Gordon Hofgaard? Á Sevmýru var stemningur og rómur. Gloymdur var tann ógilingi sjóverkurin. Nógv mátti leggjast fyrri, skuldi smádrongurin fáa møguleikan at uppliva fót bóltstjórnumnar á vølli. Uppliva ævintýrið. Einaferð var tað..

Einaferð var tað...

Bíðaðu til fánýtis, tíbetur
Reyði bilurin náddi Svangaskarð beint áðrenn dystarbyrjan, og vit skundaðu okkum at finna nøkur tóm bíla setur. Friður valdaði sum um áskoðaramir bert sótu og bíðaðu eftir øllum teimum mongu jugoslavisku málnum, ið koma skuldu. Vit bíðaðu í tolni, men tey komu ikki. Nakað serliga nærgangandi vóru Reyða Stjórnumnar heldur ikki. Ein skallari á yvirleggjaran eftir innlegg úr vinstru var tað nærmasta jugoslavarnir komu fyrra

Fót bólturín í sjónvarpinum
Sjónvarpið kom, og nú kunnu vit, eisini börnini, nærum dagliga við okkara egnu eygum síggja útlendsku stjórnumnar. Nú víta vit við vissu, at teir á skíggjanum nærum altíð eru betri

part av fyrra hálvleiki. Hetta gongur bara væl, vóru vit einigir um. Onkir áskoðarar ótolnaðust. Vildu hava KÍ liðið at fara longu fram á vøllin, men tað hildu vit í ferðalagnum ikki, tí so. Rætt høvdu vit. Tí, áskoðarin beint aftanfyri meg hevði ikki meira enn staðfest, at hetta sá ikki so galið út, tó at hann var bangin fyrri øðrum hálvleiki, so var galið. KÍ liðið hevur flutt seg langt fram á vøllin í tveimum førum, og so gongur skjótt móti KÍ málinum. Eini møguleikin gevur jugoslavarnir mál, hin førir brotsspark við sær. Best mundi verða hjá KÍ arunum at halda seg afturi í egnum máli!!!

KÍ leikararnir stríddust mannliga allan dystin, men vit vóru samdir um, at Jan Joensen hevði spælt ein sera góðan dyst. Stríddist mannliga, tordi og dugdi væl at halda upp á bóltin, spældi hann skilagott frá sær, gott avrik!! Í fyrra hálvleiki fekk hann gult kort fyrri gliðandi takkling. KÍ áskoðarin beint niðanfyrri okkum var tó ikki í iva um, at avgerð dómars var skeiv. ”Hatta var ikki ein takkling for h...”

Áskoðaramir róptu annars ikki nógv fyrri ikki at siga onki. Steindeytt fyrri tað mesta. Mitt í fyrra hálvleiki royndi tó ein á hinari síðuni at heppa: Kííííííí Kíííííí drynjaði tað útyvir leikvøllin. Kanska var hetta ein

havnamaður, ið spældi hund, tí tað ljóðaði júst sum HB. Ljóðið: HÁÁÁÁÁ-BBBBBBB

Fyrri hálvleikur var av, og vit gjørdu klárt til annan. Maðurin í reyðu ketildraktini á niðasta bonki var og fekk sær ein kaffimunn í hálvleikinum. Sá út til at vera í góðum hyri. Í hvussu so er var ikki nógv eftir í kaffikoppinum, tá ið hann var komín aftur at sita, men vegurin niðan aftur eftir meira var langur, so harvið mátti tað verða.

Í seinna hálvleiki komu tvey mál afturat. Myrku skýggini yvir Havnini nærkaðust, men regnið kom ikki. Talan bleiv heldur ikki um nakað jugoslaviskt óveður. Var eitt sindur skuffaður av teimum. Teir høvdu bóltin nógv, men einki fantastiskt var yvir teimum. Eingin leikari, ið tú sum so legði merki til. KÍ avrikið var gott. Teir gjørdu tað, teir kundu. Eri rættiliga visur í, at fóru teir 10 metrar longur fram á vøllin, so høvdu teir ikki tapt 3-0 heldur tað dupulta. Teir ómetaliga friðaligu áskoðaramir reistust fimm minuttir, áðrenn liðugt var.

Reyða Stjørna hevur vitjað

Who cares, sum tey ungu plaga at málbera seg. Dagurin í dag bjóðar okkurt nýtt, tað ger dagurin í morgin eisini o.s.fr. Altíð hendir

okkurt soleiðis at vit ikki *mugu* keða okkum. Men hvussu ber tað til, at sokallaðu ”fót bóltsidiotarnir” leggja so nógv fyrri fyrri at uppliva fyrri teir ævintýrkent spæl? Hvørjar eru frágreiðingarnar? Tær eru nógvar! Kendi eingilski fót bóltsrithøvundurin Nick Hornby hevur hesa frágreiðingina í bók síni Fever Pitch. Forsøgan er fantastiski sigurin hjá Arsenal móti Liverpool á Anfield Road í 1989. Arsenal skarar til 2-0 í síðsta minutti og vinnur harvið enska meistaraheitið 1989.

”What is the correct analogy for a moment like that? In Pete Davies’s brilliant book about the 1990 World Cup, *All Played Out*, he notices that the players use sexual imagery when trying to explain what it feels like to score a goal. I can see that sometimes, for some of the more workaday transcendent moments. Smith’s third goal in our 3-0 win against Liverpool in December 1990, for example, four days after we’d been beaten 6-2 at home by Manchester United — that felt pretty good, a perfect release to an hour of mounting excitement. And four or five years back, at Norwich, Arsenal scored four times in sixteen minutes after trailing for most of the game, a quarter of an hour which also had a kind of sexual otherworldliness to it.

The trouble with the orgasm as metaphor here is that the orgasm, though obviously pleasurable, is familiar, repeatable(within a couple of hours if you’ve been eating your greens), and predictable, particularly for a man — if you’re having sex then you know what’s coming, as it were. Maybe if I hadn’t made love for eighteen years, and had given up hope of doing so for another eighteen, and then suddenly, out of the blue, an opportunity presented itself, maybe in these circumstances it would be possible to recreate an approximation of that Anfield moment. Even though there is no question that sex is a nicer activity than watching football (no nil-nil draws, no offside trap, no cup upsets, and you’re warm), in the normal run of things, the feelings it engenders are simply not as intense as those brought about by a once-in-a-lifetime last-minute Championship winner”

Provokerandi og áhuga-verð orð frá eingilskmanninum. Hvat siga vinnmennirnir hjá mær í ferðalagnum inn á Toftir? Dysturin í gjár rakk ikki hæddirnar!!! Men vit sóu ein europeiskan fót bóltsrísa!

KÍ verður ynskt góða eydna í Beograd!!

Eli Hentze

Sogndal saknaði Kurt

Føroyska liðið tapti móti næstniðasta liðnum, sum hevur fingið nýggjan íblástur

Føroyska liðið í norskum fót bólti fekk eina syndarliga byrjan, tá teir sunnudagin aftur fóru í eldin eftir at hava hildið frí í tveir vikur. Sogndal spældi á útivølli móti Hønefoss, sum er næstniðast á stóðutalvuni. Hønefoss vann 2–0, og sunnukvøldið rannsakaðu teir í Sogndal seg sjálvar og spurdu, hvussu hetta kundi bera til.

En av niðurstøðunum var, at álopið er alt ov pappírs-kent, tá Kurt Mørkøre ikki er á liðnum. Kurt Mørkøre hevur ikki fingið so ógvuliga nógv gul kort, síðani hann fór til Noregs at spæla. Men nú hevði hann savnað sær so mikið á kontoina, at hann ikki slapp at spæla við, og tað merktist væl á framrættaða avrikinum:

– Vit vóru alt ov tunnir í álopspartinum. Vit høvdu so at siga ongar royndir móti málinum, og so ber ikki til at vinna. Um vit høvdu havt Kurt Mørkøre í álopinum, so høvdu vit ivaleyst havt skorað eitt mál, og so hevði tað beinanvegin sæð heilt øðrvísi út. Kurt er sera populerur í Sogndal. Teir halda, at hann er eitt tað besta keypið, sum teir nakrantíð hava gjørt.

Tað er Hans Fróði Hansen, sum er í hinum endanum. Hann var í miðverjuni allar 90 minuttimar, og Julian Johnsson stríddist á miðvøllinum. Í VG fær Hans Fróði eitt trý tal fyrri sítt avrik, og Julian fær eitt fimm tal fyrri sítt avrik. Men sambært Hans Fróða, so var einasti glottin, sum illa nøgdi venjarin dugdi at síggja, verjuspælið:

– Hóast hinir skoraðu eftir eitt korter og aftur eftir 77 minuttir, so segði venjarin seg vera frægast nøgðan við tað, sum vit í verjuni gjørdu. Eg haldi, at Julian arbeiddi nógv, men tað er sera torført at vera miðvallarspælari, tá tað verður sparkað so nógv og spælt so lítið. Vit hava gingið at vita, at bólturin skal fram beinanvegin, og tað er sera sjáldan, at eg spæli bóltin og ikki sparki koma. Tað er ikki serliga hugaligt.

Hans Fróði heldur, at avrikíð sum heild var úsáligt, og hann velur at halda, at talan var um ein kollektivan off day, sum hann tekur til.

Strevið

Bæði í fyrradagin og í gjár var av besta veðrið í Noregi. Sólín sklein oman og niðan,

og tað var heitt í veðrinum. Í gjár vandu teir í Sogndal bæði fyrrapartin og seinna-partin.

– Vit koyra í bussí til allar útidystirnar. Teinarnir eru langir, og tað er ikki serliga motiverandi at sita í nogvum hita at sita í einum bussí í nógvar tímar, áðrenn tú skal spæla. Sum dømi um hetta kann ev nevna, at sunnudagin spældu vit klokkan seks á útivølli. Vit ferðaðust í bussí í seks tímar, og vit komu ikki til satdion fyrrenn trý korter, áðrenn vit skuldu spæla. Tað eru ikki optimalar umstøður at fyrireika seg undir, heldur Hans Fróði Hansen. Tað vil við øðrum orðum siga, at hann og Julian Johnsson og hinir í Sogndal sótu í tólv tímar í bussí sunnudagin – og teir taptu 2–0.

Tað horyir við til søguna, at Hønefoss hevur skift venjara í summar. Lars Tjørnås, sum er kendur í felagnum, hevur fingið ábyrgdina. Hann er komín aftur úr Wimbledon, har hann var hjálparvenjari hjá Egil Olsen, fyrrverandi landsliðs-venjaranum, sum fekk sekk-in fyrr í summer.

Í norskum fjølmiðlum verður sagt, at Hønefoss var

sera ágangandi, og at teir tóktust hava fingið nakað av sjálvsálitinum aftur.

Sogndal er á fimta plássi í næstbestu deildini. Teir hava 23 stig. Hønefoss er næsttafast við 12 stigum. Flestu liðini hava spælt fjúrtan dystir, men Sogndal hevur spælt trettan dystir.

– Nú skulu vit spæla tveir ferðir á heimavølli. Tað er hugaligari, enn at ferðast langt til útidystirnar. Komandi sunnudag verður tað strevið, sjálvt um vit skulu spæla á heimavølli. Tá fá vit vitjan av Lyn. Teir eru oddalið. Í Sogndal verður framvegis tosað um uppflyting, og vit hava framvegis møguleikan. Um hann skal gerast veruleiki, so er tað neyðugt, at vit vinna sunnudagin, staðfestir Hans Fróði Hansen, sum kennir seg inni afture í hitanum, eftir at hann undan stutta summarsteðginum var á beinkinum og onkuntíð spældi á næstbesta liðnum.

Sunnudagin verður Kurt Mørkøre í álopinum hjá Sogndal, og so fæst at síggja, um toppskjúttin í næstbestu norskú deildini aftur fer at gera um seg.

Kappróður

Vestmenningur vann á heima-sjógvi, og fleiri føroyameistarar vórðu kosnir á vestanstevnu. Stór frásøgn frá kappróðrinum er í blaðnum í morgin

JH